

Sygn. akt II 1 Ko 108/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniach 4 i 13 listopada 2015 r.

sprawy **M. K.**

skazanego za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1 a i in. Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 5 marca 2014 r. sygn. akt VII W 112/14

orzeka

I. na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a) k.p.k. w zw. z art. 547 § 3 kpk w zw. z art. 113 § 1 kpw wznawia postępowanie w sprawie sygn. akt VII W 112/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach i uchyla wyrok z dnia 5 marca 2014 roku;

II. obwinionego M. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

III. stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. II 1 Ko 108/15

UZASADNIENIE

M. K. został obwiniony o to, że jako płatnik składek nie opłacił w przewidzianym przepisami terminie (do dziesiątego dnia następnego miesiąca) składek na ubezpieczenia społeczne za okres 01/2013r-12/2013r w łącznej kwocie 7.873,08 zł plus odsetki, koszty egzekucyjne, na ubezpieczenie zdrowotne za okres 01/2013r-12/2013r w łącznej kwocie 3.140,76 zł plus odsetki, koszty egzekucyjne na Fundusz Pracy za okres 01/2013r-12/2013r w łącznej kwocie 654,96 zł plus odsetki, koszty egzekucyjne,

tj. o wykroczenie z art. 98 ust., 1 pkt 1a, ust. 3 w zw. z art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442) oraz art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 674 ze zm.)

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem nakazowym z dnia 05 marca 2014 r., sygn. akt VII W 112/14:

I. obwinionego M. K. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a, ust. 3 w zw. z art. 47 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442) oraz art. 122 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 674 ze zm.) i za czyn ten na podstawie art. 122 ust. 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9 § 1 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 3000 (trzy tysiące) złotych;

II. zwolnił obwinionego z obowiązku ponoszenia opłaty oraz zryczałtowanych wydatków postępowania, poniesione wydatki przejmując ostatecznie na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 marca 2014 r.

W dniu 16 października 2015 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Okręgowego w Siedlcach pełnomocnik obwinionego M. K., na podstawie art. 113 § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w zw. z art. 540 § 1 pkt 2a kodeksu postępowania karnego wniósł o:

1) wznowienie postępowania karnego toczącego się przed Sądem Rejonowym w Siedlcach VII Wydział Karny przeciwko obwinionemu M. K. zakończonego prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 05 marca 2014 r., sygn. akt VII W 112/14 i uznanie obwinionego M. K. za niewinnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Ponadto, wniósł o:

2) dopuszczenie dowodów z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu wniosku na okoliczności w nich ujawnione ,

3) zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o nadesłanie akt rentowych M. K., a następnie dopuszczenie dowodu z tych dokumentów, w szczególności decyzji ZUS O/S. z dnia 11.02.2015 r. znak (...)- (...) uchylającą decyzję z dnia 19.08.2008 r. znak (...)- (...) o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez Pana M. K. oraz stwierdzającą, że Pan M. K. od dnia 01.01.2008 r. nie podlega ubezpieczeniom społecznym,

4) załączenie akt Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny, sygn. VII W 112/14, a następnie dopuszczenie dowodów z dokumentów.

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik obwinionego podkreślił, iż zarzut przedstawiony obwinionemu oraz w/w wyrok zostały oparte o wydaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzję z dnia 19 sierpnia 2008 r. znak(...), w której Zakład stwierdził, że M. K. od dnia 01 stycznia 2008 r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

W niniejszej sprawie zaistniały okoliczności nie znane Sądowi Rejonowemu w dacie wyrokowania.

M. K. zgłosił bowiem w dniu 16 grudnia 2014 r. w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej zaprzestanie wykonywania działalności gospodarczej od dnia 01 sierpnia 2007 r. Mając na uwadze powyższe, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie rozpatrzył niniejszą sprawę i wydał w dniu 11 lutego 2015 r. decyzję znak (...)- (...), w której uchylił decyzję z dnia 19 sierpnia 2008 r. znak (...)- (...) o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez M. K. oraz stwierdził, iż M. K. od dnia 01 stycznia 2008 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

W toku posiedzenia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania, Sąd postanowił uzupełnić materiał dowodowy, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika obwinionego.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika obwinionego jest zasadny i jako taki zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 540 § 1 pkt 2 lit. a) kpk postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze.

Stwierdzić przy tym należy, iż sytuacja opisana we wskazanym przepisie kpk miała miejsce również w niniejszej sprawie. Obwiniony z uwagi na to, iż zgodnie z decyzją uprawnionego organu – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – wydaną w dniu 11 lutego 2015 r., znak (...) - (...) od dnia 01.01.2008 r. nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, nie mógł być uznany za płatnika składek na ubezpieczenia społeczne za okres wskazany we wniosku o ukaranie w niniejszej sprawie. Prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 05 marca 2014 r., sygn. VII W 112/14, który podlegał wykonaniu, stał się zatem oczywiście niesłuszny.

Zgodnie z art. 547 § 3 kpk uchylając zaskarżone orzeczenie, sąd może wyrokiem uniewinnić oskarżonego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo też postępowanie umorzyć. Wyżej wymienione przepisy kpk na mocy art. 113 § 1 kpw stosuje się odpowiednio do wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego w sprawach o wykroczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit a) kpk w zw. z art. 547 § 3 kpk w zw. z art. 113 § 1 kpw wznowił postępowanie w sprawie sygn. akt VII W 112/14 Sądu Rejonowego w Siedlcach i uchylił wyrok z dnia 05 marca 2014 r.

Na podstawie art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 437 § 1 i 2 kpk, Sąd Okręgowy obwinionego M. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk, mając na uwadze względy słuszności, Sąd stwierdził, iż wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Z tych względów, orzeczono jak w wyroku.